

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quando secundum præceptum & secundum indulgentiam contractum sit
coniugium. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tem ad quem usum mulier facta esset, post extam propheticè dixisse. Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea: propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & adhaerabit uxori suæ: & erunt duo in carne una.

De duplii institutione coniugii. B

Coniugij autem institutio duplex est. Vna ante peccatum ad officium facta est in paradyso, ubi es-
set thorus immaculatus, & nuptiæ honorabiles:

Hebr. 13. 4

ex quibus sine ardore conciperent sine dolore pa-
rerent. Altera post peccatum ad remedium facta
extra paradisum, propter illicitum motum deui-
tandum. Prima ut natura multiplicaretur: Se-
cunda, ut natura exciperetur & vitium cibere-
tur. Nam & ante peccatum dixit Deus, Crescite &
multiplicamini: & post peccatum, omnibus penè
hominibus per diluvium consumptis. Quod vero
ante peccatum institutum fuerit coniugium ad
officium, post peccatum vero ad remedium con-
cessum. Aug. testatur dicens, Quod sanis est ad of-
ficium, ægrotis est ad remedium. Infirmitas enim
incontinètia, quæ est in carne per peccatum mor-
tua, ne cadat in ruinam flagitorum, excipitur ho-
nestate nuptiarum. Si vero non peccassent primi
homines, sine carnis incentiuo ac feruore libidi-
nis ipsi ac successores eorum conuenirent. Et sicut
remunerabile est aliquod bonum opus, sic coitus
eorum bonus esset & remunerabilis. Quia vero
propter peccatum, lethalis concupiscentia lex
membris nostris inhæsit, sine qua carnalis non fit
commixtio, reprehensibilis est & malus coitus,
nisi excusat per bona coniugij.

Gen. 1. 2

August. de
Gen. ad liter-
ram, cap. 7.
lib. 9.

Rom. 6. 4

Quando secundum præceptum, quando secundum ind. lgen-
tiam contractum sit coniugium. C

Prima institutio habuit præceptum, secunda in-
dulgentiam. Didicimus n. Apostolo, humano ge- 1. Cor. 7. 4
neri propter vitandam fornicationē indultum esse

coniugium. Indulgentia vero, quia meliora non
eligit, remedium habet, non præmium: à qua si
quis declinauerit, meretur exitiale iudicium. Quod
secundum indulgentiam conceditur, voluntarium
est, non necessarium: alioquin transgressor esset,
qui illud non faceret. Et potest sane intelligi illud
sub præcepto dictum hominibus primis ante pe-
ccatum. Crescite & multiplicamini. Quo eriā post
peccatum tenebantur, vñq; quo est facta multipli-
catione, postquam secundum indulgentiam, matrimo-
nii cōtractus fuit. Ita etiam post diluvium, quo v-
niuersum penè humanum gen^o deletum est, secun-
dū præceptum dictū est filiis Noe, Crescite & mul-
tiplicamini. Multiplicato vero homine, secundum
indulgentiam contractū est, nō secundum imperium.

Quibus modis accipiatur indulgentia. D

Indulgentia autem diuersis modis accipitur, sc.
pro concessione, pro remissione, pro permissio-
ne: & est permissio in nouo testamento, de mino-
ribus bonis & de minoribus malis. De minoribus
bonis est cōiugium, quod non meretur palmam,
sed est in remedium. De minoribus malis, id est, de
venialibus est coitus, qui fit causa incontinentie.
Illud scil. coniugium, indulgetur, id est, concedes-
tur. Illud vero, id est, coitus talis, permittitur, id
est, toleratur, ira quod non prohibetur.

Quod nuptiae sint bona. E

Fuerunt autem nonnulli hæretici nuptias dete-
stantes, qui Tatiani appellati sunt. Hi nuptias o-
mnino damnant, ac pares fornicationibus aliisq;
corruptionibus faciunt: nec recipiunt in suorum
numero, cōiugio vtentem marem vel foeminam.
Quod autem res bona sit coniugium, non modo
ex eo probatur, quod Dominus legitur cōiugium
instituisse inter primos parentes, sed etiam quod
in Cana Galileæ nuptiis interfuit Christus, easque
miraculo commendauit, aqua in vinum cōuersa.

Qui

Gen. 1. d

Gen. 9. b

*August. ad
quod vult
Deum, de
heresib. cap.
25. in to. 9.*

Gen. 2. d

Ioan. 2. a

Matth. 19. b